Al-Kawthar *SURAH 108*

(Period oviss Det goda i överflöd)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

In the Name of God, the Lord of Grace, the Ever Merciful.

We have certainly given you abundance. (1)	إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾
So pray to your Lord and sacrifice to Him. (2)	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾
Surely, he who hates you is the one cut off. (3)	إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

[108:1] VI HAR sannerligen gett dig det goda i överflöd!
[108:2] Så be till din Herre och offra för Honom!
[108:3] Sannerligen, den som hatar dig är den som är avskuren

Översikt

Liknande som med surorna 93 och 94, "*Morgonstunden*" och "*Lättnad*", handlar denna sura uteslutande om Profeten, med syftet att muntra upp honom och försäkra honom om lyckligare framtidsutsikter i hans kamp. I denna sura hotar Gud hans fiender med förstörelse samtidigt som Han vägleder Profeten till vägen av tacksägelse.

Suran ger en inblick i Profetens liv och utvecklingen av hans uppdrag under den tidiga perioden i Mekka. Den behandlar de planer och förolämpningar som riktades mot Profeten och det gudomliga budskap han förmedlade. Suran är ett exempel på Guds beskydd av sin tjänare, Profeten Muhammad, och de få som följde honom och trodde på Gud. Det är ett bevis på Guds direkta stöd till de troende i deras kamp, där Han ger dem uthållighet, självbehärskning och löften, samtidigt som Han hotar deras motståndare med ett fruktansvärt öde.

På så sätt symboliserar suran verkligheten av vägledning, godhet och tro å ena sidan, och fel, ondska och otro å den andra. Den första kategorin kännetecknas av överflöd, rikedom och utbredd godhet, medan den senare är präglad av knapphet.

På detta sätt symboliserar surah verkligheten av vägledning, godhet och tro på den ena sidan och den av villfarelse, ondska och otro å den andra; den förra kategorin är en av överflöd, överflöd och expansiv godhet, den senare av knapphet, krympande resurser och förintelse

Bakgrund:

Bland Quraysh-folket, den arabiska stam som kontrollerade Makkah, fanns det vissa oförskämda personer som betraktade profeten Muhammed och hans budskap med stor fientlighet. De använde sig av intriger och hån för att hindra folk från att lyssna på sanningen, som han förmedlade i form av ett gudomligt budskap. Bland dem fanns personer som Al-`Āş ibn Wā'il, `Uqbah ibn Abī Mu`ayţ, Abū Lahab, Abū Jahl och andra. De sa om profeten att han var en man utan efterkommande, med hänvisning till hans söners tidiga död. En av dem kommenterade en gång: "Bry dig inte om honom; han kommer att dö utan avkomma och då kommer hans uppdrag att upphöra."

Ett sådant trivialt och listigt hån hade en stor inverkan på det arabiska samhället vid den tiden, som fäste stor vikt vid söner och efterkommande. Denna typ av hån gladde profetens fiender och var utan tvekan en källa till sorg och irritation för hans ädla hjärta. Denna surah uppenbarades därför för att trösta profeten och försäkra honom om den bestående och överflödande godheten som Gud hade valt åt honom, och om den förlust och det lidande som väntade hans förföljare.

Välsignelser i överflöd

"*VI HAR sannerligen gett dig det goda i överflöd*." (Vers 1) Ordet som används i suran och här översätts som "överflöd" är *kawthar*, vilket är härlett från stammen kathrah, som betyder "överflöd" eller "en mängd". Detta kawthar är obegränsat och oändligt. Det innebär motsatsen till det som de oförskämda

Quraysh-folket försökte tillskriva profeten. Gud har gett honom det som är rikligt, överflödande, rikt och outtömligt.

Om någon vill utforska och observera detta överflöd som Gud har gett sin profet, kommer han att hitta det var han än tittar och reflekterar. Han kommer att finna det i Muhammeds profetskap, som gav honom en länk till den stora verkligheten och den Högsta Väsendet, som inte har någon like eller partner. Vad kan den som har funnit Gud sägas ha förlorat?

Han kommer också att finna detta överflöd i den Koran som uppenbarades för Muhammed, där varje kapitel är en källa till rikedom som flödar oavbrutet.

Dessutom kommer han att se detta kawthar, eller överflöd, manifesteras i muslimernas följande av profetens sunnah, dvs. hans levnadssätt, genom århundradena och i de avlägsna hörnen av världen, där miljontals människor följer i hans fotspår och uttalar hans namn med respektfull tillgivenhet.

Miljontals hjärtan bevarar hans exempel och minne ända fram till domedagen. Detta överflöd, eller kawthar, manifesteras också i den godhet och framgång som mänskligheten har uppnått tack vare hans budskap. Detta gäller både dem som känner till och tror på honom, samt de som inte gör det. Man kan också se detta överflöd i olika fenomen, även om en noggrann uppräkning bara ger en flyktig känsla av den stora verkligheten.

Detta är verkligen ett överflöd i dess absoluta och obegränsade mening. Suran specificerar därför inte en exakt definition av detta överflöd. Flera berättelser nämner att al-kawthar är en flod i paradiset, som har skänkts till profeten. Men Ibn `Abbās, profetens lärde kusin, menar att floden bara är en del av det överflöd som Gud har försett sitt sändebud med. Med tanke på omständigheterna och hela sammanhanget verkar Ibn `Abbās åsikt mer giltig.

"*Så be till din Herre och offra för Honom*." (Vers 2) Efter att ha försäkrat profeten om denna generösa gåva, som motsäger vad förtalarna och de onda intrigmakarna säger, uppmanar Gud profeten att vara fullständigt och uppriktigt tacksam mot Honom för Hans välsignelser. Han ska tillägna sig tillbedjan endast åt Gud och ignorera all form av avgudadyrkan. Han ska vägra delta i de offerceremonier som avgudadyrkarna utför, särskilt när de åkallar någon annan än Gud i sina offer.

Islam betonar ofta vikten av att uttala Guds namn vid slakt av djur och förbjuder allt som är helgat åt någon annan. Detta visar hur viktigt Islam anser det vara att rena det mänskliga livet från alla former av avgudadyrkan och allt som leder till det. Eftersom Islam bygger på principen om Guds enhet i dess renaste form, strävar det inte bara efter att rena människans fantasi och samvete. Det bekämpar avgudadyrkan i alla dess former och arbetar för att eliminera dess närvaro i människans medvetande, tillbedjan och allmänna beteende.

"*Sannerligen, den som hatar dig är den som är avskuren*." (Vers 3) I den första versen specificerar Gud att Muhammed inte är den som saknar efterkommande, utan tvärtom är välsignad med överflöd. I denna vers kastar Gud tillbaka hånet på dem som hatar och hånar profeten. Guds löfte har sannerligen uppfyllts. Profetens fiender har haft en kortlivad påverkan, medan hans inverkan på mänskligt liv och historia har vuxit och fördjupats. Idag bevittnar vi sanningen i detta gudomliga uttalande tydligare än någon av de som först hörde det kunde föreställa sig.

Tro och godhet kan aldrig vara utan resultat. Deras påverkan är både djupgående och djupt rotad. Å andra sidan kan falskhet, fel och ondska växa snabbt och spridas, men i slutändan leder de till ingenting.

Guds kriterier skiljer sig från de som människor fastställer. Människor luras ofta, när de förgäves tror att deras eget omdöme är den slutliga måttstocken. Vi har det vältaliga och bestående exemplet av profeten framför oss. Vilket värde eller intresse har Muhammeds förtalare och fiender haft för mänskligheten?

Å andra sidan kan kallelsen till Guds religion, till sanning och godhet, aldrig anses vara förgäves. De rättfärdiga och sanna kan inte kallas berövade eller avskurna. Hur skulle det kunna vara så, när detta budskap kommer från, och stöds av, Gud, den Odödlige, den Evige? Men berövade och sterila är verkligen otro, fel och ondska, liksom deras anhängare, hur starka och utbredda de än kan verka vara vid en viss tidpunkt.

Gud bekräftar sanningen; listiga motståndare är inget annat än lögnare!